

Prísmunurin á høggu-slokk er stórur frá einum virki til annað. Hyggja vit eftir prísinum, studninginum og hvussu kostnaðirnir býta seg, sær rokni-stykkið soleiðis út:

Avreiðingarpísurin í summar var ójavnur, men vanligu fingum menn kr. 2,00 fyri kilo. Í dag keypa út-róðarmenn høggu-slokk sum agn á onkrunum virki fyri kr. 3,25. Á øðrum virkjum er hann tó biligari. V.ø.o. hevur virkið nú fingið kr. 1,25 fyri at arbeiða, frysta og goyma høggu-slokk. Men útsøluþísurin, kr. 3,25, er nettoppísur. Afturat hesum prísinum kemur almenni agnstudningurin, sum frá 1. apríl hevur verið kr. 2,25 fyri kilo.

Sagt varð, at munurin millum keyps- og sölupríis hjá virkjum um var kr. 1,25. Leggja vit studningin afturat, fáa vit úrslitið kr. 3,50, sum virkini fáa fyri at arbeiða, frysta og goyma eitt kilo av høggu-slokk í nakrar mánaðir.

Veidumaðurin fekk kr. 2,00. Útróðarmaðurin keypir hann fyri upp til kr. 3,25, meðan virkið hevur fingið kr. 3,50.

Ráfiskanevndin hevur eftirlit við útsølu-prísinum á agni. Nevndin savnar í lötuni upplýsingar frá virkjum, soleiðis at nevndin kann meta um agnprís.

Spurningurin er so, um agnstudningurin kemur til sín rætt, kemur útróðrinum til góðar?

Óskil í agnviðurskiftunum:

Ein heil króna í prís-muni á høggu-slokk

MÚ mælir landsstýrinum til at lata ráfiskanevndina seta fastan prís á høggu-slokk. Ísak Matras sigur, at agnviðurskiftini eru vánalig. Nevndin fyri ráfiskagrunnin kannar í lötuni roknskapirnar fyri agnið

Prísurin á høggu-slokk er ógvuliga ójavnur. Á einum virki fæst hann fyri 2,25 kr., meðan hann eina aðrastaðni kostar 3,25 kr. Við øðrum orðum er tað í summum førum ein heil króna á muni á tí feroyska høggu-slokkinum, sum varð avreiðdur til virkini í summar.

Hetta upplýsir Ísak Matras, formaður í Megin-felag Útróðarmanna. MÚ hevur á seinasta umboðsráðsfundi, sum varð hildin friggjadagin í síðstu viku, gjørt eitt mótmæli, sum felagið hevur sent landsstýrinum.

Í mótmælinum visir MÚ á, at agnprísurin verður ásettur heilt tilvildarliga. Líkamikið um talan er um feroyskan høggu-slokk ella útlendskt agn.

Hetta ger, at agnstudningsskipanin virkar ikki sum seldar var, tí oman á tann tilvildarliga prísir verður almenni studningurin lagdur.

Fastan avreiðingar-prís

MÚ skýtur tí upp fyri at tryggja útróðrinum fastar prísir á høggu-slokk, at landsstýrið áleggur ráfiskanevndini at áseta fastar avreiðingarpísur á høggu-slokk, og at áseta

kostnaðin av at viðgera og goyma hann. Fyri at tryggja góðs-

Ísak Matras: — Høvdu virkini verið betri samskipað, var meira til av feroyskum høggu-slokk, á goymslu

kuna, mælir MÚ at seta sum treyt, at høggu-slokkur, eldri enn 12 timar, kann ikki avreiðast.

Sum er skal ráfiskanevndin hava eftirlit við útsølu-prísinum á agni, men hendan skipanin virkar ikki, sigur Ísak

Matras. Hann leggur afturat, at tað kemst kanska av tí, at eingin lóg sigur, at ráfiskanevndin skal hava eftirlit við útsølu-prísinum. Hetta er bert álágt nevndini.

Ov litil samskipan

Um góðskuna sigur formaðurin í MÚ, at hon er ymisk. Sum dømi nevnið hann, at summi virki finga so mikið nógv av høggu-slokk, summar, at tey kláraðu ikki at frysta undan, og er hann gamal, áðrenn hann verður frystur, er dygdin ikki nóg góð.

Í hesum sambandi visir Ísak Matras á, at hevði samskipanin millum virkini verið betri, hevði hetta havt bæði ávirkan á góðsku og nøgd av høggu-slokk á goymslu. Meðan virkini norðan fyri finga nóg mikið, og ov nógv, so finga virkini sunnan fyri ongan høggu-slokk.

Hetta merktist eisini í Suðuroynni. Ísak Matras sigur, at lítið er til av agni í Suðuroy. Suðuroyar-bátar koma tí norður at fáa agn, men norðan fyri er eisini torført at fáa nakað, tí hjá summum virkjum er longu farið at ganga undan.

Ísak Matras metir, at útlitini fyri góðum agn-

viðurskiftum eru vánalig. Makrelurin, sum fæst í lötuni er vánaligur, og kostar um hálvaðru krónu fyri kilo.

Tvey ára gamal

Aftur ímóti var prísurin á útlenska høggu-slokkinum, sum var brúktur, áðrenn tann feroyski kom, høgur. Ísak Matras visir á, at høggu-slokkurin, teir egndu við í vár, var dato-merktur í tíðarskeiðnum mei-august 1979 og kostaði 5,40 kr. fyri kilo.

— Sjálvur haldi eg, at tann prísurin var alt ov høgur fyri so gamlan høggu-slokk, sigur Ísak Matras.

Kannar prísir

Formaðurin í ráfiskanevndini, sum hevur eftirlit við agnprísinum, Jákup Mørkøre, sigur við Sosialin, at hann hevur biðið skrivarar hjá ráfiskagrunninum um at útvega agnroknskapirnar hjá virkjum fyri 1980 og upplýsingar um keyps-prís, sölupríis og útreiðslur.

Hetta verður gjørt í lötuni, og verður gjørt fyri, at nevndin kann hava eitt grundarlag at meta um støðuna á.

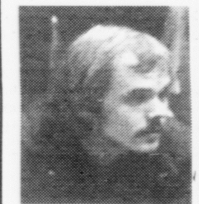

Hvørjar greinar dæmar tær best at lesa í feroysku bløðunum?

Heri Jensen, varaskúlastjóri:

Mær dæmar best at lesa innanlands tíðindini. Síðani koma oddagreinarnar. Stendur navn undir lesarabrevnum ella kanska tey hava eina «fangandi» yvirskrift, so verða tey eisini millum tað fyrsta eg lesi. Um tað er ov nógvur fiskur í innanlands tíðindinum, vil eg siga, at tað er ongandið ov nógv skrivað um fisk, tí hetta er jú okkara høvðsvinna.

Tórdur Thorsteinson, arbeiðsmaður:

Mær dæmar best at lesa um feroyskan ítrótt. Sjálvur haldi eg, at tað verður gjørt kanska ov nógv burtur úr fótbóltnum í mun til hinar ítróttargreinarnar. At eisini útvarpið minkar um ítróttarsendingarnar nú um veturin, tá eingin fótbóltur er, haldi eg verða lógin mannaagongd. Bløðini áttu annars at havt meira enn úrslit frá vetrarítróttakappingunum. Tá tey kunnu viðgera fótbóltnum um summarið nágreiniliga, hvi so ikki annan ítrótt um veturin eisini. Eg haldi annars tað er nógv av útlenskum ítrótti í feroyskum bløðum. Tað er óneyðugt, tí vit kunnu lesa alt tað í donskum bløðum.

Tummas Pauli Thomsen, prentari:

Óla í Áarstovu.

Eingin fastur prísur á smáfiski:

Útvið ein fjórðingur av veiðuni er ofta undir minstamat

MÚ metir ikki, at hækkingin av minstamatínum hevur ávirkan á fiskastovnin. Heldur áttu smærri øki at verðið friðað, sigur Ísak Matras. Formaðurin í ráfiskanevndini sigur, at fastur prísur verður kanska aftur settur á smáfisk

summi lata einar triggjar krónur, lata onnur eina krónu fyri kilo.

Hendan støðan tók seg upp, tá nýggir avreiðingarpísur vórðu settir í gildi 1. oktober.

Seinast ráfiskanevndin ásetti avreiðingarpísurin, hækkaði hon minstamatíð við trimum sentimetrum. Minstamatíð á toski, sum var 44 cm, er nú 47, meðan minstamatíð fyri hýsu, sum var 40 cm, er sett til 43 cm.

Hesum mótmælti Meginfelag Útróðarmanna í skrivi til landsstýrið, dagfest 2. oktober í ár.

MÚ sigur, at í fyrsta lagi heldur felagið ikki, at hendan broytingin hevur nakra ávirkan á fiskastovnin, soleiðis sum ráfiskanevndin vil siga.

Í øðrum lagi finnur MÚ ongastaðni nakra heimild at nýta ráfiskagrunnin sum amboð at verja fiskastovnin. Onkur frægari til-tøk máttu verið at sett í verk uttan hetta, sigur MÚ í skrivinum.

Upp til ein fjórðing

Ísak Matras upplýsir, at útróðrabátarnir fáa nógv av hesum smáfiskinum, tá teir royna nær landið í vánaligum veðri. Hann sigur, at viðhvørt er um ein fjórðingur av fiskinum undir ásetta markið.

Formaðurin í MÚ hevur eitt dømi úr Klaksvík, har ein bátur nú eitt kvøld avreiðið 4000 pund. Av teimum vóru 800 pund fiskur undir minstamat.

Ísak Matras visir á, at tað er serliga hesa árstíðina, at bátarnir fáa nógvan

smáfisk. Hann vónar tí, at okkurt hendir skjótt, tí skal biðast til næstu prísáseting, er vetrarfiskiskapurin næstan av.

Heldur friðað øki

Formaðurin hjá útróðarmannunum heldur, at onkur onnur leið átti at verið gingin, um royndin eftir smáfiskinum skal min-kast.

Ísak Matras visir á, at í staðin kundu t.d. smærri øki, har smáfiskurin heldur til, verið friðað. Hann sigur, at hetta hava íslendingar gjørt, og við góðum úrsliti.

Tí heldur Ísak Matras, at hendan avgerðin hjá ráfiskanevndini er óheppin, tí sum hann eisini sigur, útróðarmenn kunnu ikki fara at blaka smáfiskin út aftur, tá hann er deyður.

Í lötuni er eingin fastur prísur á toski minni enn 47 cm og á hýsu undir 43 cm. Hetta ger, at virkini lata ymiskar písur. Meðan